

[Hans Jacob Sørensen.]

paa den ansvarsbevidste Maade i Kommissionen, og som nu har visse Ubehageligheder udenfor, dem beklager jeg; thi de er i højeste Grad blevet ilde stillet ved den Stilling, den højtærede Finansminister og de to Regeringspartier har indtaget under denne Sags Behandling.

Vesterager: Det er forholdsvis meget faa Bemærkninger, jeg har at gøre, idet der i og for sig ikke er fremkommet noget særlig nyt under Debatten, og jeg tror egentlig ikke, at det fremmer Sagen, at vi fortsætter i det Spor, som Forhandlingen nu er ved at glide over i. Jeg beklager ligesom den foregaaende ærede Taler, at Kommissionsmedlemmerne ikke har kunnet staa ganske solidarisk sammen om dette Forslag, som de har været med til at underskrive. Der er fra enkelte Sider sagt, at ingen var særlig tilfreds med Forslaget, og det kan vel have sin Berettigelse; thi det er jo altid saadan, at naar man i en Kommission maa bøje sig mod hinanden, er der ingen, der opnaar netop det Resultat, som de kunde ønske. Men at det saa skulde betyde, at man ved den videre Behandling ikke skulde kunne gaa ind for Resultatet, det kan heller ikke jeg anerkende. Jeg for mit Vedkommende vil med Tilfredshed gaa ind for dette Lovforslag i det store og hele, og jeg tror, det er af Betydning baade for Statens og for Tjenestemændenes Skyld, at det gennemføres. At jeg ikke har faaet alt, hvad jeg kunde ønske, er vel omtrent lige til at tænke sig. Naar saa mange Faktorer skulde bøje sig imod hinanden, dels fra Organisationernes Side, dels fra Administrationens Side, dels fra de forskellige politiske Partiers Side, vilde det være utænkeligt, at en enkelt af disse Faktorer bagefter skulde kunne staa op og sige: Jeg har faaet alt, hvad jeg kunde ønske; og jeg er tilbøjelig til at mene, at hvis det kunde ske, var det et stort Spørgsmaal, om man i det hele taget havde naaet noget i Retning af Retfærdighed. Det er dog et stort Spørgsmaal, om ikke netop det, at man har taget Hensyn til de mange Sider og derved er kommet til et fælles Resultat, ogsaa er nogen Borgen for, at man har faaet afvejet de forskellige Interesser mod hinanden. At kaste alle disse mange Spørgsmaal om Tjenestemandforhold, som har været drøftet i Aarenes Løb, ind i Debatten synes jeg paa det nuværende Tidspunkt er ganske frugteløst. Jeg skal derfor i det væsentlige henholde mig til, hvad jeg udtalte i Gaar. Jeg

tror ikke, det er rigtigt, naar man har villet give det Udseende af, at det kun er dem, der sidder i Embede, eller dem, der er blevet ældre, som skal have Fordelene, og jeg maa her henholde mig til, hvad den højtærede Undervisningsminister sagde om Lærerlønningerne.

Men jeg skal dog yderligere tilføje, at naar det ærede Medlem Hr. Hans Hansen talte paa den Maade, han gjorde, viser det, at han i Virkeligheden slet ikke har sat sig ordentlig ind i, hvorledes det hele kommer til at virke. Sagen er jo den, at nu har Førstelærere og Enelærere paa Landet 5 Alderstillæg à 360 Kr., som de altsaa opnaar i Løbet af 15 Aar, og ganske vist faar de efter det nye Forslag 6 Alderstillæg paa 330 Kr.; men det vil jo ogsaa tage 18 Aar, før de opnaar disse 6 Alderstillæg. Det vil altsaa sige, at naar man trækker den forhøjede Procent, Afslaget paa Stedtillægget o. s. v. fra, vil de i alle disse Aar have mindre, end de har nu, og først, naar de kommer op paa 18 Aars Tjeneste, kan de være Tale om, at de faar lidt mere. Men det gjorde det ærede Medlem slet ikke opmærksom paa. I disse Aar har de tabt et ret betydeligt Beløb, som de altsaa først skal indvinde, inden de kommer op ved Siden af det, de kunde have efter den nugældende Lønningslov. Dette skal ogsaa tages i Betragtning, naar man vil bedømme Lovforslaget. Der er altsaa kun Tale om at give dem, som er naaet op i en ret høj Tjenesteadler, en Smule Tillæg; og saa indrømmer jeg, at der er en lille Smule Forbedring i Pensionsforholdene, det vil sige, hvis de kan holde ud at staa i Gerningen saa længe, at de opnaar den Tjenesteadler, som skal til for at opnaa den forbedrede Pension.

Jeg har villet give disse Oplysninger, fordi jeg synes, at det i Tilslutning til, hvad den højtærede Finansminister fremhævede, er nødvendigt for Tingets Medlemmer virkelig at gøre sig klart, hvad det drejer sig om, og ikke lade sig paavirke af en saadan flot Bemærkning om, at disse Første- og Enelærere paa Landet faar Løntillæg, for det er først efter, at de har gjort Tjeneste omkring en Snes Aar, at der i det hele taget kan være Tale om, at de faar nogen Forbedring.

Endelig er der talt om Aspirantordningen. Den skal jeg ikke sige mange Ord om, men kun kort tilføje, at her maa ærede Medlemmer heller ikke se bort fra, at disse Mennesker, som gaar ind som Elever i Overensstemmelse med § 5 i Lovforslaget, straks faar Løn, og at der for deres Vedkommende endog gælder en sti-